

Stedentrip Florence, 10-14 maart 2010

Woensdag 10 maart, in alle vroegte (6 uur) moesten wij verzamelen bij onze Vice Queen, omdat haar lieve man Wim, ons naar Eindhoven zou brengen.

Tot aan Eindhoven ging het geweldig, maar al die wegopbrekingen en de nieuwe wegen en afslagen, waar heel hard aan gewerkt werd en waarvan de Belgische Tom-Tom mevrouw zelfs de weg kwijt raakte kwamen we, na 3 rondjes te hebben gemaakt bij het vliegveld Eindhoven aan .

Terwijl wij vrolijk en blij uitstapten, werd Wim door meneer de politie aangesproken, (oei oei, als dat maar goed gaat, want hij had de busaan genomen) maar gelukkig geen bekeuring en wij waren op tijd.

Het inchecken liet op zich wachten omdat ik (Lady of the Jazz), weer een verkeerde tas had meegenomen, die uiteindelijk weer net te groot was voor handbagage. Dat werd dus inchecken, kosten € 35.00 (au) terwijl dit via internet € 15.00 kostte. Een leer voor de volgende keer.

Ryanair houdt zich stipt aan de tijd, maar ze houden er ook van om alles, zoals zelfs de koffer van onze Vice, tot de bodem toe te onderzoeken, ook al werd er al geroepen dat we nu echt op moesten schieten.

Onze Vice, heeft voor hetere uren gestaan en laat zich niet gek maken en behalve dat haar "okselfris" eruit werd gehaald, stapten we precies op tijd aan boord en vertrokken om 08.50 uur en landen in Pisa om 10.40 uur.

In het vliegtuig hoorden we dat er toch nog een red hatter het vliegtuig had gemist.

De vlucht was voorspoedig, we hadden in Pisa alle tijd om even een echte Italiaanse cappuccino te proeven en van Pisa naar Florence was nog weer ruim een uur te gaan met de bus.

Vanaf het busstation in Florence moesten we nog ongeveer 20 min. met onze koffers naar het hotel sjouwen, (er waren natuurlijk ook slimmeriken die een taxi namen) waar wij heel hartelijk werden ontvangen door Sabrina de manager van het hotel Pitti Palace, die met lekkere glaasjes Prosecco en heerlijke hapjes met olijven voor ons klaar stond. In de hal van het hotel stond een prachtig bloemstuk in paars en rood en een schildersezel met een schilderij van een rode hoed met paarse lint.

Zelfs in de ontbijtzaal op de 6^e verdieping stonden er op de tafeltjes rood/paarse bloemstukjes, super!!!!

De winkeltjes in de buurt hadden hun etalage aangepast aan het hoog bezoek uit Nederland. Er hingen of paars/rode ballonnen, of er stonden mooie schilderijtjes in de etalage met de tekst: "Dutch Red Hatters, you're welcome."

Wat alleen tegenviel was de temperatuur. Je denkt je gaat naar het zuiden, maar de temperatuur was er niet beter dan bij ons. En dan hadden we nog niet te klagen want in grote delen van Italië was nog sneeuw gevallen.

Nadat we onze kamersleutels hadden gekregen en ons heerlijk geïnstalleerd hadden hebben we lekker even een dutje gedaan. We moesten s'avonds al meteen naar de balletvoorstelling en dat was grandioos. We hebben er van genoten en in de pauze even een lekker wijntje genomen. We waren aan de late kant voor de 2^e voorstelling en wat gebeurde er, Filly loopt voor ons (Dolly en ik)

de zaal binnen en net voor onze neus en achter haar, gaat het gordijn dicht. Wij werden gedumpt in kleine zijbalkonnetjes waar nog 1 of 2 plaatsen onbezet waren. Tilly kon dit niet zien en dacht dat wij er niet meer inkwamen en wij het 2^e deel gemist hadden. Gelukkig was dat niet waar.

De eerste nacht hebben we het bijna allemaal ontzettend koud gehad. Ik werd wakker van de kou en heb midden in de nacht maar gauw een deken over gegooid en hoopte dat Tilly ook niet wakker zou worden, want er lag maar 1 deken.

Toen we de 1^e morgen (donderdag) naar de ontbijt-zaal gingen was het er barstensvol en was er geen stoel te krijgen. Op zoveel mensen waren ze niet berekend, maar het ontbijt was gewoon goed.

Na het ontbijt moesten we met een fotograaf van de regionale krant mee voor een foto. Deze werd genomen op de Ponte Vecchio en die stond volgende dag in de krant.

Daarna zijn we met een gids op pad gegaan die ons de mooiste plekjes van Florence heeft laten zien. Als je van cultuur houdt kun je daar je hart ophalen, prachtige beelden, kerken en musea en gebouwen. s' Middags gezellig met Tilly nog een gedeelte van de stad gelopen en de Duomo bekeken, schitterend.

S'Avonds met z'n vieren iets verder op aan de rivier de Arno bij een Jazzclub lekker gegeten.

We hebben bij Dolly op de kamer nog een wijntje gedronken waar later Leni en Joan ook nog even aan kwamen schuiven. Joan was jarig en daar moest uiteraard ook nog even op gedronken worden. Al met al kunnen we zeggen dat het een zeer geslaagde dag was.

Vrijdagmorgen zijn we iets later gaan ontbijten en toen was er meer ruimte. Daarna zijn we weer gaan wandelen en samen met

Thera hebben we de Santa Croce bezocht. Een prachtig plein, een schitterende kerk met veel Fresco's, grafmonumenten en beelden.

In een zijleugel was een leermaakerij gevestigd waar ze de mooiste jassen en tassen maakten. Er hingen foto's van hele prominente figuren die daar ooit geweest waren. Van ons hebben ze jammer genoeg geen foto's gemaakt. Waren we dus, ondanks onze adellijke uitstraling en titels, toch niet prominent genoeg. Wel was die ochtend de groepsfoto in de krant geplaatst en werden we door verschillende mensen in de stad aangesproken. Terwijl wij aan het wandelen en shoppen waren, namen er weer andere Red Hatters deel aan een kookworkshop, wat ook een succes geweest is.

Na een rustpauze te hebben genomen zijn we weer op zoek gegaan naar iets te eten. 's Avonds gingen we naar de opera, de Barbier van Sevilla. Gelukkig hoefden we daar niet ver voor te lopen. De voorstelling werd gegeven in een hele mooie oude, maar ook zeer koude kerk, de Eng. Church of St. Marks.

De man die alles aankondigde was een geboren Nederlander die in Oostenrijk was opgegroeid en nu in Florence woont. Hij sprak ons eerst in het Nederlands toe en gaf uitleg over de opera, maar er zaten ook mensen zonder rode hoed bij en moest hij het verder in het Engels doen.

Na afloop zijn we nog even naar het Jazzcafé/annex restaurant gegaan waar ze een leuk stukje muziek speelden. Daar hadden we het ook weer heel gezellig met een paar flessen wijn en werd het weer een latertje.

Zaterdag heeft ieder voor zich ingevuld. Tilly ging naar het Uffizi museum en inmiddels was de zus van Dolly ook gearriveerd. Samen met hen, Leni en Joan hebben we de hop-on hop-off bus genomen. We zagen een hele andere kant van Florence en zijn naar

het Michelangelo plein geweest. Daar hebben we onder het genot van een kopje koffie ook genoten van de Japanse bruidsparen die daar gefotografeerd werden. Het uitzicht over Florence is daar adembenemend.

Daarna zijn we in het centrum uitgestapt en hebben we een prachtige hele oude apotheek bezocht, (eind 1300) schitterend en vandaar uit hebben we ergens op een terras, want het weer klaarde iets op, een heerlijke lunch genomen. Via kleine straatjes zijn we op een markt terecht gekomen waar Dolly nog een mooie tas gekocht heeft.

We kunnen onderhand ook geen leren jas of tas meer zien en hebben bijna geen voeten meer over. Dus maar een taxi genomen naar het hotel. We moesten ons weer opdoffen voor het afscheidsdiner en die was toevallig ook in het jazzcafé/restaurant.

Het eten was er prima, de tafelindeling was niet zoals afgesproken dus moest er wat geïmproviseerd worden. Het diner kwam in een sneltempo door, de kelners waren ontzettend aardig. Ik heb iets met mensen die zo ontzettend aardig zijn. Het gaat hun ten eerste natuurlijke om de fooi uiteraard, maar ze waren ook zo aardig en vlot, omdat we meteen moesten opstappen voor we het eten amper op hadden. Na ons kwam nog een heel gezelschap en daarom werd ons dan ook weer heel vriendelijk maar dringend, verzocht om plaats te maken. We konden nog heel even aan de bar zitten, maar die was ook te klein en we hebben er uiteindelijk voor gekozen om nog even een wijntje in ons hotel te nemen. Daarna vroeg naar bed, want wij moesten om half 6 alweer opstaan.

Om half 7 kwamen de taxi's af en aan rijden. Er waren ook een heel stel gaan lopen naar het station, waar we uiteindelijk om

half 7 allemaal stonden te wachten op de bus die om 7 uur vertrok naar Pisa-airport.

Om 10.10 gingen we de lucht in en landden om 11.55 weer in Eindhoven. Onze chauffeur Wim stond gelukkig op ons te wachten.

Dolly, Leni en Joan zijn nog 2 dagen langer gebleven en ook dat heeft nog een spannend verhaal opgeleverd.

Kort samen gevat, het was een fantastische trip en alle hulde aan onze Queen Marlène die dit elk jaar weer voor ons organiseert en ik.....

Ik ga volgend jaar weer mee!!!!!!

Andrea, Lady of the Jazz

